

ἀνήκοντα εἰς τοὺς φορτωτὰς νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν τρόπον καὶ τοὺς τύπους τοὺς περὶ τούτου ὠρισμένους παρὰ τοῦ νόμου. Διατασσομένης δὲ τῆς ἐκτελέσεως, τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως, ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν ἀποκλειστὴν Χριστόδουλον Ματθαῖον, δὲν ἐκδικάζεται εἰς ὄφελός του ἕως οὗ κριθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἡ ἐπελθοῦσα παρέμπτωσις τῆς κατηγορίας, τὴν ὁποίαν ὁ Γεώργιος Φάρσας, Ποριώτης, ἐπέφερε κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὁ ρηθεὶς ἀποκλειστὴς ἐνέχεται εἰς μίαν συμφωνίαν τοῦ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ρηθέντος Γεωργίου Φάρσα εἰς τὴν καταπάτησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς. Ἔως τότε τὸ προϊόν τοῦτο, παρακατατιθέμενον ὅπου ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις, ἀσφαλίζεται διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τρίτην Μαρτίου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ ἔτει. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 46

Γ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ πλοιάριον καὶ φορτίον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα, Αἰγινήτου, τὴν 3 Μαρτίου 1828, μεταξὺ τοῦ Δημητρίου Λέκα παρουσιαζομένου ὡς ἐνάγοντος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα πλοιάρχου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 182 ἀπὸ τὴν 21 Ἰανουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῶν Δερβενοχωρίων καὶ Σαλαμίνας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν εἰς Ἐλευσίνα εὐρισκομένων στρατιωτικῶν σωμάτων, πληροφορηθέντες ὅτι πλοιάρια φέρουν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τροφάς, ἔστειλαν εἰς τὰ ἐκεῖ παράλια τὸν Σταμάτην καὶ Μῆτρον μὲ μερικὸν στρατιώτα, οἱ ὅποιοι κατέσχον τὸ πλοιάριον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα,

Ἀναγνώσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης, διὰ τοῦ ὁποίου παραπέμπεται ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἔμπροσθεν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης,

Ἀναγνώσασα δύο ἔγγραφα ἐξομολογήσεων τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα καὶ Παναγιώτου Μαρτῆ, αἱ ὁποῖαι εἶχον ληφθῇ ἀπὸ τὸ Διοικητήριον τῆς Αἰγίνης καὶ σταλῇ εἰς τὸ παῦσαν Θαλάσσιον Δικαστήριον,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11. — Γεν. Γραμμ. φ. 27.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν τοῦ Δημητρίου Λέκα πρὸς τὸ ρηθὲν Θαλάσσιον Δικαστήριον, διὰ τῆς ὁποίας κατηγορεῖ τὸν Δημήτριον Καλαμάραν, ὡς κατασχεθέντα εἰς τοὺς Τρεῖς Πύργους τῆς Ἀττικῆς ἐν ᾧ ἐπωλοῦσε σῖτον εἰς τοὺς ἐχθρούς· καὶ ἄλλην ἀναφορὰν τοῦ ἰδίου ἀπὸ 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναιρῶν κατὰ μέρος τὴν προτέραν του κατηγορίαν λέγει, ὅτι ὁ γραμματεὺς του δὲν ἐνόησε καλῶς καὶ ἀντὶ τὰ γράψῃ ὅτι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν κατεσχέθη ὁ Καλαμάρας, ἐκοιμᾶτο, ἔγραψεν ὅτι ἐπωλοῦσε σῖτον εἰς τοὺς ἐχθρούς,

Ἀναγνώσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Θαλασίου Δικαστηρίου ἐνόρκους ὁμολογίας Ἰον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα πλοιάρχου, ἀπὸ τὴν 28 Ἰανουαρίου 1828, 2ον τοῦ Παναγιώτου Μαρτῆ, ναύτου καὶ συντρόφου εἰς τὸ φορτίον τοῦ αὐτοῦ πλοιαρίου, ἀπὸ τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 3ον τριῶν στρατιωτῶν, Σταμάτη Ἀλβανέζου, Κωνσταντίνου Ἀγάπη καὶ Μήτρου Ξηροταγάρᾳ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Δημητρίου Λέκα, καὶ συντρόφων εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ πλοιαρίου, ἀπὸ τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 4ον τοῦ Σωτήρα Γεωργίου, Ἀμπελακιώτου, καὶ Πέτρου Κρανιδιώτου, πλοιάρχων δύο πλοιαρίων, τὰ ὁποῖα μετέφερον τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι συνέλαβον τὸ πλοιαρίον τοῦ Καλαμάρα, ἀπὸ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1828,

Ἀναγνώσασα τὴν ἐνορκὸν ὁμολογίαν τοῦ Πέτρου Κρανιδιώτου εἰς τὴν ὁποίαν ἐρωτηθεὶς: «ἐπὶ ἥρᾳν γρόσια οἱ στρατιῶται ἀπὸ τοὺς κατασχεθέντας;» ἀπεκρίθη, «ὄχι, διότι τὴν ὥραν ὅπου ἔφεραν εἰς τὸ πλοιαρίόν μου τὸν Καλαμάραν, αὐτός, ἐπειδὴ μὲ ἐγνώριζε, κρυφίως μὲ ἔδωκε περίπου τετρακόσια δέκα ἑξ γρόσια διὰ τὰ φυλάξω, καθὼς καὶ τὰ ἐφύλλαξα καὶ τὰ ἔχω εἰς χεῖράς μου»,

Ἀναγνώσασα μίαν ἀπολογίαν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τοὺς Δημήτριον Καλαμάραν καὶ Παναγιώτην Μαρτῆν, Αἰγινήτας, ἀπὸ τὴν 9 Φεβρουαρίου καὶ ἄλλην ἀναφορὰν τοῦ Δημητρίου Λέκα πρὸς ἀπόκρισιν τῆς ἀπολογίας τῶν ἐναγομένων,

Ἀκούσασα τὰς ἐνόρκους ὁμολογίας ἐξ ἑνὸς μέρους τοῦ Δήμου Μπαλῆ, γαμβροῦ τοῦ Δημητρίου Λέκα, καὶ τοῦ Δημητρίου Ξηροταγάρᾳ, ἀμφοτέρων στρατιωτῶν καὶ συμμετόχων τῆς κατασχέσεως καὶ ἐξ ἄλλου μέρους τὰς τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα καὶ Παναγιώτου Μαρτῆ,

Ἀκούσασα καὶ τὰς ἀντεξεταστικῶς πρὸς τοὺς κατασχόντας γενομένας ἀντικατηγορίας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου περιέχουσιν τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ Δημήτριος Καλαμάρας, Αἰγινήτης, κύριος τρεχαντηρίου, ἐφόρτωσε τὴν 2 Ἰανουαρίου εἰς Σύραν τὸ πλοιαρίον του σιτάρι καὶ μὲ τακτικὸν διαβατήριον ἦλθεν εἰς Αἴγιναν, ὅπου ἐπώλησε μέρους τοῦ φορτίου του· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τιμὴ ἦτον πεσμένη, τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός μετέβη πάλιν μὲ τακτικὸν διαβατήριον εἰς τὸν τοῖχον τῶν Μεγάρων, ἐπώλησε καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὀλίγον σιτάρι, καὶ ἔπειτα ἐπλευσε διὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι Ἀμπελάκια· πληροφορηθεὶς δέ, ὡς λέγει, ἀπὸ τινος ἀλιεῖς, τοὺς ὁποίους ἀπῆντησε παρὰ τὸν λιμένα ταύτης τῆς πόλεως, ὅτι πολλὰ πλοίαρῖα ἐλθόντα προσφάτως μὲ σιτάρια, ἔκαμαν τὰ πέση ἡ τιμὴ των, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του διὰ τὰ ἐπι-

στρέψη εἰς Αἶγιναν· ἀλλ' ἐναντίος ἄνεμος τὸν ἔσπρωξε τὴν 20 Ἰανουαρίου εἰς ἓν νησίδιον μεταξὺ Τριῶν Πύργων καὶ Ἀγίου Κοσμά.

» Οἱ ἐνάγοντες τὸν κατηγοροῦν, ὅτι ἐπῆγε νὰ πωλήσῃ τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς· ποίαν ὁμως ἀπόδειξιν φέρουν; Ὅτι τὸν ἡῤραν πλησίον τῆς κατεχομένης ἀπὸ τοὺς Τούρκους στεριάς· ἀλλ' ἐναντίοι ἄνεμοι ἤμποροῦσαν νὰ τὸν ρίψουν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στεριάαν· ὁμως διὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο βέβαια ἔνοχος· ἐπιφέρουν, ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην ἦτον γαλήνη ἄκρα, καὶ αὐτοί, διὰ νὰ ὑπάγουν πρὸς τοὺς Τρεῖς Πύργους, ἐμετεχειρίσθησαν τὰ κωπία· ἀλλ' ὁ Καλαμάρας εἶχε πλεύσει τὴν ἡμέραν· ἔπειτα τὴν μαρτυρίαν ταύτην δίδουν αὐτοὶ οἱ κατασχεταὶ ἢ οἱ σύντροφοί των. Τέλος καταφεύγουν εἰς τινὰ ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Καλαμάρας, ὅτι ἐπῆγαινε νὰ πωλήσῃ σιτάρι εἰς τοὺς ἐχθρούς· ὁμως ἔπειτα ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι ἐνόρκως, ὅτι τὸν ἐβίασαν αὐτοὶ εἰς ταύτην τὴν ὁμολογίαν μὲ φοβερισμοὺς καὶ δαρμούς.

» Ἄν ὁ συλληφθεὶς εἶχε σκοπὸν νὰ μετακομίσῃ τροφὰς εἰς τοὺς Τούρκους, ἦτον φυσικώτερον νὰ διευθυνθῇ ἀμέσως ἀπὸ Σύραν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὅπου καὶ τὸ φόρτωμά του ἐπωλοῦσε διὰ μιᾶς καὶ κέρδος ἤλπιζε περισσότερον· ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἀγοραστὰς ἢ τιμὴν μὴ εὐρίσκων, ἔτρεχεν ἀπ' ἓνα λιμένα εἰς ἄλλον, καὶ ἐπροτιμοῦσε νὰ τὸ πωλῇ λιανικῶς, χάνων καὶ καιρὸν καὶ κόπους.

» Οἱ κατασχόντες αὐτοὺς λέγουν, ὅτι καὶ ἂν εἶχε διαβατήριον διὰ τὰ Μέγαρα, ἦτον οἰκονομικὸν διὰ νὰ ἀποσκεπάσῃ τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν κοινωνίαν του· ἀλλὰ πάλιν ἐρωτῶ: Διατί νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Σύραν εἰς Αἶγιναν καὶ νὰ μὴ πλεύσῃ κατ' εὐθεΐαν εἰς τὴν Ἀττικὴν; Ἐπειτα ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς του ἕως τὸν τῆς συλλήψεως ἐπέρασαν ἑξ ἡμέραι· ποῦ διέτριβεν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο διάστημα; Τέλος φέρει καὶ μάρτυρα τὸν Αἰγινήτην Μαρκέλλον, ὅστις τὸν εἶδεν εἰς τὰ Μέγαρα· εἰς πίστωσιν μάλιστα λέγει, ὅτι τοῦ ἄλλαξε τέσσαρας λίρας στερλίνας· καὶ αὐταὶ αἱ ἴδιαι λίραι εὐρίσκονται ἔξαφνα εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου τῶν κατασχετῶν, ὅστις ὁμολογεῖ ὅτι τὰς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ρηθέντα Καλαμάραν εἰς τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως.

» Ἀξιὸν παρατηρήσεως νομίζω, ὅτι αἱ ὁμολογίαι τοῦ συλληφθέντος εἶναι φυσικαί, πιθαναὶ καὶ ὁμοφωνοῦσαι· οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὸν ἔπесαν εἰς ἀρκετὰς ἀντιφάσεις· ὁ ἐνάγων Λέκας μάλιστα εἰς μὲν τὴν ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν του λέγει, ὅτι οἱ στρατιῶταί του συνέλαβον τὸν Καλαμάραν μέλλοντα νὰ πωλήσῃ τὸ σιτάρι εἰς τοὺς Τούρκους· εἰς ἄλλην δὲ τῆς ἀκολουθοῦν ἡμέρας, ἀλλάσσωσιν σύστημα κατηγορίας, βεβαιώνει ὅτι τὸν ἡῤραν κοιμώμενον.

» Ὁ τρόπος μάλιστα τῶν κατασχετῶν εἶναι ἐναντίος πάσης εὐταξίας καὶ ληστρικός· τὴν σύλληψιν τοῦ τρεχαντηρίου τὴν διαδέχονται βίαι· μετ' αὐτὰς σύρουν τὸ πλοιάριον εἰς ἓν ἔρημον ἀκρωτήριον καὶ τὸ λεηλατοῦν· ἄλλο ἀκόμη χειρότερον, ὀλίγον μέρος τοῦ φορτώματος, τὸ ὁποῖον εἶχε μείνει, τὸ μεταφέρουν, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα τῆς καθέδρας τῆς Κυβερνήσεως τὸ διαρπάζουν ὁμοῦ μὲ τὰ πανία, κωπία κ.λπ.

» Ὅλα ταῦτα ἔπραξαν, χωρὶς νὰ ἔχουν οὐδὲ νόμιμον ἐξουσίαν εἰς καταγωγὴν· ἄδεια καταδρομῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ δὲν ἤμποροῦσε κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν νὰ δοθῇ, εἰμὴ ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν· ἀλλ' ἢ τῶν κατασχετῶν τοῦ Καλαμάρα ἦτον ἀπλὴ διαταγὴ πολεμικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τούτων τῆς ξηρᾶς.

» Ἄλλὰ διὰ τὰ τελειώσω τὸν λόγον, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ τακτικὸν δικαίωμα ἀγωγῆς, ἂν ἔχη, τὰ ἀποδείξῃ τὴν κατηγορίαν· ἀλλέως πίπτει αὐτὴ ἀφ' ἐαυτῆς· ὁ νόμος ἀπαιτεῖ μάλιστα ἀποδείξεις δικαστικὰς καὶ ὄχι κοινὰς· ὑποψία δὲ ἀπλαῖ δὲν ἔχουν καμμίαν χώραν· ποίαν λοιπὸν ἀπόδειξιν φέρει ἐδῶ τὸ ἐνάγον μέρος; Μόνην τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν καὶ ἀναιρεθεῖσαν, ὅτι δηλαδὴ ἤσαν τὸν Καλαμάραν πλησίον τῆς Ἀττικῆς ἀραγμένον καὶ κοιμώμενον μετὰ τῶν συντροφῶν του ἐπὶ τοῦ τρεχαντηρίου. Τοῦτο μάλιστα ὑποθέτει ἀθωότητα μᾶλλον· ἂν ἴσως ἤθελε τὰ ὑπάγει εἰς τοὺς Τούρκους, ἦτον φυσικὸν τὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦ σκότος τῆς νυκτός, διὰ τὰ τοὺς πωλήσῃ τὰς τροφὰς του, πρὶν τὸν καταλάβῃ ἢ ἡμέρα καὶ φωραθῇ.

» Ἀπὸ ταῦτα ἐξάγω, ὅτι ὁ μὲν Καλαμάρας ν' ἀπολυθῇ μὲ τὸ τρεχαντήρι του, τὸ δὲ ἐνάγον μέρος τὰ καταδικασθῇ εἰς τὸ τὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ ὅσα τοῦ ἤρπασεν ἢ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν».

Ἐπειδὴ ὁ ἐγκαλούμενος Δημήτριος Καλαμάρας μεταφέρων σῖτον ἀπὸ Σύραν εἰς Αἶγιναν, ὅπου ἐπώλησεν ἓν μέρος τοῦ φορτίου του καὶ ἔπειτα ἀπῆλθεν εἰς τὸν τοῖχον τῶν Μεγάρων, ὅπου ἐπώλησεν ἀκόμη ἓν μέρος τοῦ ἐναπολειφθέντος φορτίου του, καὶ ἐκεῖθεν διευθυνόμενος εἰς Ἀμπελάκια τῆς Σαλαμῖνος διὰ τὰ τελειώσῃ τὴν πώλησιν μὲ καλλιτέραν τιμὴν, καὶ πληροφορηθεὶς καθ' ὁδόν, ὅτι ἐκεῖ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἶναι κατεβασμένη διὰ τὴν συρροὴν καὶ ἄλλων πωλητῶν, ἀπεφάσισε τὰ ἐπανέλθῃ εἰς Αἶγιναν, καὶ ἀπαντήσας ἐναντίον ἄνεμον ἠναγκάσθη τὴν 20 Ἰανουαρίου ν' ἀράξῃ εἰς ἓν ξηρονήσιον ἀντικρὺ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῶν Τριῶν Πύργων καὶ Ἀγίου Κοσμᾶ, ἕως ὅτου τὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἀέρα τοῦ κόλπου καὶ τὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι εἶχε σκοπὸν τὰ καταπατήσῃ τὸν ἀποκλεισμόν καὶ τὰ μεταφέρειν τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς,

Ἐπειδὴ ἡ πρότασις τοῦ ἐνάγοντος, ὅτι ὁ ἴδιος Καλαμάρας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὁμολόγησαν, ὅταν κατεσχέθησαν, ὅτι εἶχον σκοπὸν τὰ πωλήσωσι τὸ φορτίον των εἰς τοὺς ἐχθρούς, εἶναι ὅλως διόλου ἀπαράδεκτος μὲ τὸ τὰ ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι κατασχόντες εἰς τὰς ἐνόρκους ὁμολογίας των, ὅτι ἐβίασαν τοὺς κατασχεθέντας μὲ ἀπειλὰς καὶ δαρμούς εἰς μίαν τοιαύτην ὁμολογίαν,

Καὶ ἐπειδὴ οἱ κατασχόντες, κατὰ τὰς ἰδίας των ὁμολογίας, μετέφερον τὸ πλοιάριον τοῦ Καλαμάρα εἰς ἓν ἔρημον ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἐκεῖ ἤρπασαν περισσότερον μέρος τοῦ φορτίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸν λιμένα τῆς Αἰγίνης,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ν' ἀπολυθῇ τὸ πλοιάριον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα, ὁ δὲ Δημήτριος Λέκας, παρουσιασθεὶς ὡς ἐνάγων εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ρηθέντα Καλαμάραν ὅσα πράγματα ἤρπάχθησαν ἀπὸ τὸ πλοιάριον μετὰ τὴν κατάσχεσιν, συνιστάμενα εἰς σῖτον καὶ ἄλλην ἐπισκευὴν τοῦ αὐτοῦ πλοιαρίου, κατὰ τὸν παρουσιασθέντα κατάλογον· ὅσα δὲ ἐχάθησαν ἢ ἐχειροτέρευσαν, διὰ ταῦτα τὰ πληρώσῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσίν του, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκίμων· καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ Σαράντης Κατσανδρῆς τὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὰ αὐτά· ὁ δὲ πλοίαρχος Πέτρος Κρανιδιώτης ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ρηθέντα Καλαμάραν τετρακόσια εἴκοσι τρία γρόσια καὶ δέκα παράδες, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἀπὸ αὐτὸν ὡς παρακαταθήκην τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Χ. Κλονάρης

Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 50

Δ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἰονικὴν ἐμπορικὴν γολέταν «Ἐ λ π ί δ α» τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα τὴν 7 Μαρτίου 1828, μεταξὺ τῶν Παναγῆ Ἰγγλέση, Γεωργίου Πτολεμαίου, Παναγῆ Ἀναγνώστου καὶ Σταμάτη Μωραΐτη, προσωποποιούντων ἐπιτροπικῶς τοὺς Στρατηγούς Νικόλαον Κριεζώτην καὶ Βάσσον Μαυροβουνιώτην ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ τοῦ Ἰονίου πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1828 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνομένην ἐκ Στουρνησιῶν ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Κριεζώτου καὶ Βάσσου Μαυροβουνιώτου, διὰ τῆς ὁποίας κατηγοροῦντες τὸν πλοίαρχον Βασίλειον Τρανάκα, τὸν ὅποιον κατέσχον εἰς Βαθονήσια ὡς παραβιαστὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐρίπου καὶ φέροντα τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς, ζητοῦν τὴν κρίσιν τῆς ἰονίας γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» καὶ ὅλου τοῦ φορτίου της,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον τῶν ρηθέντων Κριεζώτη καὶ Βάσσου Μαυροβουνιώτη, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστῶσι διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ὡς ἰδίους των ἐπιτρόπους τοὺς ρηθέντας Παναγὴν Ἰγγλέσην, Γεώργιον Πτολεμαῖον, Παναγιώτην Ἀναγνώστου καὶ Σταμάτην Μωραΐτην,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ Ἀναστασίου Ἀναγνώστου Λιδωρίκη διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἐγγυᾶται τοὺς ἐνάγοντας,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 16 καὶ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναφορὰς τῶν ρηθέντων ἐναγόντων διὰ τῶν ὁποίων αὐτοί, ἐκθέτοντες τὰ περιστατικὰ καὶ τὰς αἰτίας τῆς κατασχέσεως τῆς ρηθείσης γολέτας καὶ ἐξάγοντες ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ δρόμου της τὴν παραβίασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐρίπου καὶ τὴν μετακόμισιν τροφῶν εἰς τοὺς ἐχθρούς, ζητοῦν τὴν δήμευσιν αὐτῆς καὶ ὅλου τοῦ φορτίου της,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 11. — Κ 23 α.